

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. V.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 15 OKTOBER 1904.

No. 10.

Martin Luther.

I medeltidens skymningsnatt
din stjärna, Herre, tände,
och fylld af himlaljusets skatt
dig ut i lifvet sände.
Då hette Roma världens sol,
och påfven satt på Petri stol
och drömde om — från pol till pol
en världsmakt utan ände.

Och det var giadt i denna värld,
och glansfullt utan like,
då templet själf blef konstens härd
och himlen skönhets rike. —
Så bygger man på form och färg
en tro, som kan försätta berg. —
Men tankens nöd och tvillet erg,
som satans funder vike!

Och detta lif — det är som gjordt
för köttets muntra trålar;
man skuddar syndastoftet fort
från skuldbetyngda hälar.
Men vill med storm man nå sitt mål,
då reser man som offerbål
ät Herranom en kyrkknopel
för sin och andras själar.

Men, det vardt annat, när till storms
det kläntade i nordens
och hamarslagen ifrån Worms
genljödo öfver jorden.
Hvem minns ej, hvad den gången var
den väckta mänskoandens svar,
se'n Herren spott: "hvar är du,
hvar?"

"Här står jag", lydde orden.

"Här står jag — annat kan jag ej!"
Då kom den nya tiden.
"Räds du för endskans härar?" —
"Nej.

ty natten är förliden.
Och mörkrets fnuste stiger med
på jorden, hotande och vred,
han störtsas skall — ty Gud är med,
och *sanning* galler striden."

Ja, sanning gäller striden än,
det är ditt arf till släkten,
du mänskovän och frihetsvän,
som stod i morgonväkten
och visade, hur mannamod
och heligt nit och ungdomsblod
förenas väl i sänja god
inunder vigda dräkten.

Och ordet, som du folken gaf,
det har trängt in i husen,
och där det för var som en graf,
där stråla himlaljusens;
och sången som från dagens kvalm
oss lyfter med den höga psalm
lik suset är från Edens palt
för tusen sinom tusen.

Vi tacka Gud, att vi dig haft,
du mänskosläktets sälla,
du man af ord och sång och kraft,
till treklang sammansmåla.
O, kom igen med däd och skrift!
Dig bidar här en stolt bedrift —
att än en gång från Andens grift
den tunga stenen välla.

C. R. NYBLÖM.

En rätt hemlängtan.

B. S. N.

Vi äro vid godt mod och hafva
mer lust att vara borta från krop-
pen och vara hemma hos Herren. 2
Kor. 5: 8.

Det anförda bibelspråket säger
oss, att flera personer hafva en sådan
underlig hemlängtan. Aposteln
skrifver "vi", icke "jag", och ut-
trycker därigenom något, som är ge-
mensamt för honom och andra med
honom. Männe han talar om alla
människor på jorden, så att alla
kunna instämma i hans ord? Män-
ne alla, som nu lefva, kunna dela
hans åskådning af döden, grafven
och inträdet i evigheten? O, nej!
De som akta, hvad jorden tillhör
och som lefva för att samla sig skat-
ter på jorden, som lefva för världens
ära och njutningar, de hvarken kun-
na eller vilja af hjärtat instämma i
denna hans bekännelse.

Men det finnes ett folk på jorden,
som ej tillhör denna världen, utan
som äro gäster och främlingar stad-
da på resa genom tiden till ett bättre
land, ett skönare hem och en
varakigare lugnad än den, som jor-
den kan bjuda uppå. För dem passa
dessa Pauli ord. De äro Guds folk,
och hela deras lefnadsriktning är:
Närnuvä, Gud, till dig.

Treue omständigheter medverka
till denna underliga hemlängtan, så

olik den allmänna världens tänke-
sätt. Först, den stora nöd och barm-
härthet, som de blifvit föremål
för. De hafva blifvit väckta och
räddade ifrån den andliga död, i
hvilken världen är stadd. Millioner
olyckliga medmänniskor sofva den
andliga dödssömnens omkring dem,
utan aning om sin stora nöd och fa-
ra, men dessa hafva genom Guds
stora nåd vaknat upp, fått syn på
sin andliga nöd, känt sina synder
och fått nåd att ståna för den gode
Herden, som tagit dem upp, lagt
dem på sina frälsareskuldror och
bär dem mot det trygga hemmet.
Då dessa själar se på det tillstånd,
i hvilket de förut varit, känna de en
förskräckelse och rysning och bedja
Gud, att de för alltid måtte befrias
ifrån den andliga dödens faror. Vi
äro icke utom gränserna för denna
fara förr, än Herren fört oss hem
på andra sidan grafven.

Den andra omständigheten är
den, att de hafva tvång i världen.
De äro i fiendelandet, i trældoms-
landet, i mödans och sorgernas
värld. Vägen är törnubeströdd, bak-
om de många stötestenarna ligga
djäfvul, kött och värld i försåt vid
vägen. Snaror utläggas för deras
fötter, man beskutes med glödande
skott och pilar. Vårt arbete i vin-
gården är ett säende under tårar.
Den beständiga kampen, det oupp-
hörliga löpandet, göra oss betungade
och framtvunga en innerlig hem-
längtan. Hemma hos vår Gud fin-
nas inga fiender, inga faror, ingen
möda. Skulle vi därför icke längta
efter vår kropps förlösning?

En tredje orsak till vår hemläng-
tan äro de många sköna löften, som
gifvits oss om den tillkommande
världens härlighet. Vi skola se Gud,
höra hans kärleksfulla röst i fridens
boningar. Vi skola se och samtala
med Guds heliga änglar och med
hans trogna från alla tidsåldrar och
från alla folk och nationer. Vi sko-
la blifva lika vår upphöjde, förkla-
rade och förhärlijade Frälsare, Je-
sus, Guds Son. Vi skola bo i faders-
husets boningar, se Guds nya Jera-

salem, dricka ur lifvets källor, äta af lifvets träd och blifva i Herrens hus evinnerligen.

Kunna stärkare skäl gifvas för hemlängtan enligt Pauli ord?

Men "ute vandra ifrån lekamen", detta angifver ju tiden mellan den lekamliga döden och den saliga uppståndelsen, ty uti den eviga härligheten äro kropp och själ åter för- enade för att ej mera skiljas. De trognas själar hvilade således icke i jorden, den kalla grafvens kyla när icke dem, och förgängelsen har ingen makt öfver dem. Från släkt och vänner på jorden äro de borta, lika- ledes från fiender och frestelser. Från en bräcklig kropp äro de ock borta, och kroppsliga smärtor lida de icke. De hafva icke mera del uti det, som sker "under solen". Men de äro hemma hos Herren och skola icke mer utsättas för jordelivets möda, frestelser och strider. Så- ledes äro de enligt Guds ord person- ligt medvetet saliga hemma hos Gud, under det kroppen hvilar i grafven och undergår sin förvand- ling. Andarna äro saliga och fira gudstjänst utom kroppen och under salig väntan på uppståndelsen och den slutliga världsförvandlingen.

Hvilken kraftig maning bör icke detta vara för alla, som känna Guds ord, att lefva icke för denna värld, utan för den tillkommande.

Rättfärdiggörelsen af tron.

Rom. 3: 20—26.

KYRKÖHL. L. E. LAGERROTH.

Af alla Pauli bref står Romare- brefvet främst, därför att det så klart framställer hela salighetens väg. Rättfärdiggörelsen af tron är själfva hufvudtemat i brevets förra afdelning, och detta hufvudämne angifves redan i 1 kap. 16 och 17 verser: "Jag skämmas icke vid Kristi evangelium, ty det är en Guds kraft till frälsning för hvar och en, som tror, för juden först, så ock för greken; ty i detta uppen- baras Guds rättfärdighet af tro till tro, såsom det är skrivet: Den rättfärdige skall lefva af tro." Men detta hufvudämne utvecklas närma- re längre fram i brefvet och sär- skildt i de nu upplästa orden. Äm- net är stort och skönt, men outtöm- ligt, hvadan vi endast medhinnat att peka på några hufvudtankar i det- samma.

Vi människor kunna endast ge-

nom tron varda rättfärdiga inför Gud, undfå syndernas förlåtelse och blifva Guds barn. Emellan oss före- finnes en stor olikhet, beroende på olika temperament, begåfning, upp- fostran samt i synnerhet i fråga om vårt förhållande i moraliskt hänse- ende. Då somliga föra ett i yttre mätto rättfärdigt lefverne och som Kornelius öfva gudaktighet och väl- görenhet, gifves det andra, som icke alls fråga efter Gud, utan lefva en- dast för det närvarande, det synliga. Många ha aktning och vördnad för Guds namn och söka däri sin till- flykt och tröst, under det andra icke frukta för att missbruka och van- hedra Herrens heliga namn. Då somliga människor hålla hvilodagen helig, är det åter andra, som sär- skildt på den dagen öfverlämna sig åt tygellösa lustar och göra den da- gen till en syndadag framför alla andra. Somliga vinnlägga sig om att uppfylla det fjärde budets plik- ter och äro all mänsklig ordning un- dergifna, andra arbeta medvetet el- ler omedvetet på den upplösning och det undergräfvande af samhälls- ordningen, som skall komma, då en- ligt profetian syndens människa, förtappelsens son varder uppenbar. När somliga ikläda sig hjärtats barmhärtighet, vinnlägga sig om ett kyskt och tuktigt lefverne, finnas åter andra, som äro obarmhärtiga, hafva hjärtan och ögon fulla af ho- reri samt söka tillägna sig nästans egendom, om än under sken af lag och rätt. Somliga människor älska sanningen och hafva skrivit den på sitt baner såsom sitt rättesnöre i ord och omdömen, andra sky icke att bära falskt vittnesbörd emot sin nä- sta genom att beljuga, baktala och förråda honom. Ingen drager väl i betänkande att genast kunna säga, hvilka af dessa, som ha företrädet. Då Gud bedömer människorna, så gör han säkert en åtskillnad dem emellan. Men ehuru det gifves en sådan åtskillnad, så finnes det dock ingen människa, som medelst sina egna gärningar och sin egen sedliga kraft kan blifva rättfärdig inför Gud. Aposteln säger om Abraham, "de trognas fader": "Ty om Abra- ham varit rättfärdiggjord genom gärningar, så har han en berömmel- se, dock icke inför Gud." Nej, in- för Gud har ingen något att beröm- ma sig af. I första och andra kap. af Romarebrevet har aposteln på ett kraftigt och eftertryckligt sätt visat, att alla äro syndare och utan all be-

römmelse inför Gud. Ingen enda är rättfärdig, alla äro syndare, ingen är, som gör godt, icke en enda. Man läse Rom. 3: 9—20, så finner man i dessa allvarliga ord en sorglig me- ritförteckning på oss människor.

Inför Gud förslå ingen människas gärningar. Inför honom äro vi så långt ifrån att äga en rättfärdighet, som består, att all skillnad oss emel- lan därigenom försvinner. Vi vilja åskädliggöra detta medelst använ- dande af en bild. Då vi tala om de ojämnheter, som finnas här på jor- den, måste vi ju alltid erkänna, att det är ett stort afstånd emellan de höga bergens toppar och dalarnas djup. Men då vi betrakta det ofant- liga afståndet mellan jorden och so- len, så ifrågasätter ingen någon åtskillnad mellan berg och dal. Vi sä- ga då: Afståndet emellan jorden och solen är så och så stort. Ojämnheten på jorden tages därvid ej med i räkningen. Så är det, om vi nu tillämpa detta på vårt ämne. Jäm- föra vi oss med hvarandra, så finns inför människor en stor åtskillnad. Men då äfven den bästa människa är långt ifrån att vara fullkomlig i rättfärdighet, så blir det inför Gud och när det gäller vår värdighet till himmelen, ingen åtskillnad; ty alla hafva syndat och äro utan beröm- melse inför Gud (Rom. 3: 22, 23). På hvarje människas anlete slår det- ta outplänligt teckuadt: "Du är en syndare." Den store hjärteranssa- karen, som känner oss i grund och botten, ser och vet, att vi äro syndare och sakna all berömmelse inför ho- nom. Vi äro af naturen så långt bortkomna från Gud och det lif, som är i honom, att det kan heta: "Från hjärtat utgå onda tankar, mord, hor, skörlefnad, stölder, falska vittnesbörd, hädelser" (Matt. 15: 19). Och någon har härom träf- fande sagt: "Om alla dessa stycken komma från hjärtat, äro de förut fördolda däri." Tänk på hedning- arna och deras lif i afguderi och laster. För hvad vi kristna äro i sedlighet och rättfärdighet framför hedningarna hafva vi endast att tacka Guds nåd, en kristlig uppföstran och Guds underbara ledning med oss.

Genom lagens gärningar kan så- ledes intet kött varda rättfärdigt in- för Gud. Aposteln och alla stora gudsmäns lifserfarenhet, ja, tusende sinom tusende kristnas lifserfaren- het bekräftar denna sanning. Men till en sådan lifserfarenhet kommer

man icke af sig själf, utan genom lagen i budordet och lagen i samvetet. Af lagen kommer syndens kändedom. Nu säger lagen: "Du skall älska Herren din Gud af allt ditt hjärta, af all din själ och af all din häg." I denna stora ähörareskara finns ingen, som icke kan upprepa dessa ord, hvilka utgöra hufvudsumman af lagens förra taffa. Men ha vi försökt på det storverket att älska Gud af allt hjärta hvarje dag! Du nödgas då aflägga den bekännelsen: Det är förskräckligt dåligt ställt med min kärlek till Gud. Och sedan i fråga om det bud, som utgör hufvudsumman af senare taffan: "Du skall älska din nästa som dig själf." Är det fråga om att hafva detta bud ej allenast på läpparna utan öfva det i hela sitt lif — gäller det att upplåta sitt hjärta, sin hand och sitt hem för en nödställd medmänniska — huru går det då? Försök, och du skall äfven inför detta bud stå skyldig med mer än tio tusen pund. Eller om vi tänka på buden: "Du skall icke hafva lust", "Du skall icke begära". Du skall icke fänka några onda tankar, icke hysa några onda iustar utan vara fri från hvarje ond lusta eller ond begärelse. Försök blott detta en enda dag, och du skall med David nödgas bekänna: "Se, i synd är jag född, och i synd har min moder aflat mig." Så länge floden får löpa fritt, så märker man ej vattnets styrka. Men sätt en damm för det forsaude vattnets fart, så skall du förnimma, att i vattnet ligger en stor kraft, som söker undantränga hvarje hinder. Så är det med synden. När lustarna så obehjadt löpa fram, så märker syndaren ej deras farliga makt. Men säger han till lustan: "Stopp, jag vill ej längre lyda dig", så uppstår i själen ett skri, framkalladt af den förfärliga makt, som synden besitter. Se på Luther, då han i sin klostercell plägsades af synden och utropade: "Min synd, min synd!" Se på Paulus, då han under medvetandet om syndens makt säger: "Det goda, som jag vill, det gör jag icke, men det onda, som jag icke vill, det gör jag."

Summa: "Intet kött skall af lagens gärningar varda rättfärdigt inför Gud." Det är nu vår innerliga önskan, att denna sanning vore klar ej blott i vår läroframställning, utan ock framstode på ett levande sätt i vår erfarenhet.

Huru blifva vi då rättfärdiga in-

för Gud? Aposteln säger: "Men nu har utan lagen Guds rättfärdighet blifvit uppenbarad, betygad af lagen och profeterna, nämligen Guds rättfärdighet genom tro på Jesus Kristus för alla och öfver alla som tro." Rättfärdiggörelsen sker alltså på en alldeles ny väg, förberedd och utlofvad genom mångahanda förebilder och förutsägelser i gamla testamentet. I fråga om förebilder erinra vi om kopparormen och den af Gud själf anbefallda offer tjänsten. I fråga om profetior påminna vi om det sköna Esaias 53 kapitel samt om profetian hos Jeremia om "Herren vår rättfärdighet". Dessa och andra profetior ådagalägga, att rättfärdiggörelsen sker utan lagens tillhjälp och på tillräknandets väg. Den sker af Guds nåd genom återlösningen i Kristus Jesus. All vår förtjänst härvid är uteläckt. Vår rättfärdiggörelse sker genom tron på honom, som gör den ogudaktige rättfärdig och tillräknar syndaren hans tro till rättfärdighet (Rom. 4: 5). Hören, dyre själar, detta så, som lifdömda syndare höra tillsägelsen om sin frigörelse från skulden och straffet! Vi varda rättfärdiga utan förskyllan, af hans nåd genom återlösningen i Kristus Jesus. Skrif det ordet i ditt allra innersta, inrista det på ditt hjärtas taffa! Guds nåd i Kristus är den fasta, osvikliga grund, hvarpå vår rättfärdiggörelse hvilat, en grund, som aldrig vacklar. Våra gärningar, äfven de bästa, äro såsom sandkorn, de där sköljas bort af vågorna, men Guds nåd i Kristus är såsom den fasta klippan, såsom de orubbliga bergen: ja, profeten säger: "Bergen skola väl vika och högarna falla, men min nåd skall icke vika ifrån dig, och min frids förbund skall icke förfalla, säger Herren, din förbarmare." Berodde det i minsta mån på oss själfva och våra egna gärningar, att vi skola varda rättfärdiga inför Gud, så skulle vi aldrig nå detta mål, aldrig erhålla fullkomlig förlossning och fullkomlig frid eller ernå någon visshet om vårt barnskap hos Gud. Då skulle alltid den tanken framträda och oroa oss: Det lilla, jag själf skulle ha med, det finnes icke hos mig. I stället för att komma till frid på denna vacklande grund skulle du bära på ett ängsligt och tviflande hjärta. Men nu står den af Gud lagda grunden för vår rättfärdiggörelse säker och fast, och vi få icke

såsom något förtjänstligt verk däri inlägga något, icke ens vår tro. Vi kunna nu med sångaren utbrista: "Lofva Herren, min själ, och förgät icke, hvad godt han har gjort, han, som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister." Ty grunden ligger icke inom oss i vårt eget arma hjärtan utan utom oss i Guds nåd och Kristi förlossning. "Vi varda", säger aposteln, "rättfärdiga utan förskyllan, af hans nåd, genom återlösningen i Kristus Jesus." Guds nåd och återlösningen i Kristus — se där den bevekande orsaken till vår rättfärdiggörelse. Gud har så älskat världen, att han utgaf sin ende Son, på det att hvar och en, som tror på honom, icke skall förgås utan få evigt lif. Tänk, Guds rika, höga, vidtöfattande kärlek, uppenbarad genom återlösningen i Kristus, är den hos Gud bevekande och förtjänande orsaken till vår rättfärdiggörelse. Ja, hade Jesus icke kommit i människonatur och burit våra synder på förbannelsens träd, så hade ingen rättfärdiggörelse varit möjlig. Hade icke Jesus såsom förbundsmedlare träd i vårt ställe, öfverkorsat vårt skuldebref och nedbrutit medelbalken mellan Gud och oss människor, så skulle Gud för sin rättfärdighets skull icke kunnat benåda en enda människa. Men nu har Kristus kommit, och han, den ende, som af ingen synd visste, har för oss blifvit gjord till synd, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom. Herren kastade nämligen alla våra synder på honom. Jesus Kristus, Guds Son och tillika människosonen, har i hela sin person blifvit en försoning för våra synder, och icke allenast för våra utan för hela världens synder. Hans utgjutna heliga och dyra blod är löscpenningen för världens synder. Jesus Kristus är Guds Lamm, till hvilket vi skola blicka upp. Du har hört det evangeliska vittnesbördet: "Se, Guds Lamm!" Men har du sett detta Guds Lamm? Har du fått ditt trosöga öppet för Guds Lamm, som borttager världens synd, så att du i levande erfarenhet förnummit, att han är din Frälsare? Har du framträd till honom såsom den nådastol, som Gud har satt, på det att hvar och en, som tror, skall få barmhärtighet och erhålla sina synders förlåtelse? Under gamla testamentet hade Gud tålamod med de synder, som då begingos, för blodets skull.

Männe för offerblodets skull? Kunde väl oxars blod och bockars blod borttaga synden? Nej, för det blodets skull, som en gång skulle utgjutas af den utlovade Frälsaren, då han vardt lydig intill döden, ja, intill korsets död. Därför vittnar Johannes: "Jesu Kristi, Guds Sons, blod renar oss från all synd." "Hvem vill nu åklaga Guds utkorade? Gud är den, som rättfärdigar. Hvem är, som vill fördöma? Kristus är den, som har dött, ja, ännu mer, har uppstått, som ock sitter på Guds högsta sida, som ock ämnar godt för oss" (Rom. 8: 33, 34).

Gud har alltså framställt Kristus till ett försomingsoffer, och försomningen har skett genom hans blod, ty "utan blodsutgjutelse sker ingen förlåtelse." Men få vi nu syndaförlåtelse på grund af den skeddå återlösningen i Kristus Jesus, så sker dock ingen rättfärdiggörelse utan medelst tron. Abraham trodde Gud, och det vardt honom räknadt till rättfärdighet. Gud handlar aldrig godtyckligt. När Gud rättfärdiggör människan, handlar han efter trons lag. Denna lag har aposteln uttryckt sålunda: "Den som icke håller sig till gärningar, utan tror på den, som gör den ogudaktige rättfärdig, honom tillräknas hans tro till rättfärdighet" (Rom. 4: 5). Hvad är då att tro? Är tron endast ett försanthållande af försomningen i Kristus? Tron är icke blott detta, den är ett mottagande af Guds nåd och syndernas förlåtelse, ja, ett mottagande af Jesus själf till syndaförlåtelse och barnskap hos Gud. Där om heter det: "Åt alla dem, som mottogo honom, gaf han makt att blifva Guds barn, dem som tro på hans namn" (Joh. 1: 12). Tron är ett vårt hjärtas inandande af Guds nåd i Kristus, liksom vi i kroppsligt hänseende inandas den luft, som omgifver oss. Tron är ett driekande ur Guds nåds hälsobrunnar, hvarom profeten Esaias vittnar: "Och i skolen ösa vatten med fröjd utur frälsningens brunnar" (Es. 12: 3). Tron är den hand, med hvilken jag tager emot syndernas förlåtelse, lif och salighet eller de nådegåfvor, som Gud räcker oss genom evangelium. I Ebr. 11: 1 framställes trons väsende. Tron har att göra med osynliga ting. Den innebär ett stilla och tillitsfullt hvilande vid det osynliga goda, som är utlovadt åt oss i löftesordet. Trons föremål glimrar ej för ögat. Det är

ej mindre säkert och visst för det. Abraham var trons fader. Han trodde Guds löfte om säden. Han trodde, därför att Gud hade talat. Han var fullt öfvertygad, att hvad som hade blifvit lofvadt, det var Gud ock mäktig att hålla. Därför vardt det ock räknadt honom till rättfärdighet. Men att det tillräknades honom, det är skrifvet icke allenast för hans skull utan äfven för vår skull, då vi tro på den, som från de döda uppväckte Jesus vår Herre, hvilken har blifvit utgifven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull." Så vittnar aposteln i Rom. 4: 21—25 om tron. Därmed öfverensstämmer, hvad samme apostel säger i Gal. 2: 16: "Då vi veta, att människan icke rättfärdiggöres af lagens gärningar utan genom tron på Jesus Kristus, hafva också vi trott på Kristus Jesus, på det vi skulle rättfärdiggöras af tron på Kristus och icke af lagens gärningar, därför att intel kött skall af lagens gärningar varda rättfärdigadt."

Bethlehemsstjernen.

Stor nåd i Kristus.

När hän från jordens stoft mot ljuset

jag bönens vinge uppåt sträckt,
jag från mitt hem i fadershuset
förminna kan en ljullig fläkt,
som mig för jordens sorg hugsvalar.
Jag då som barn med Gud samtalar.

Hvem tälja kan de sälla stunder,
då människan möte har med Gud?
En himmel hon erfar därunder,
och Kristus talar med sin brud.
Då under flyktiga minuter
en försnak af Guds frid hon njuter.

Min synd du tog, själf utan lyte,
du mig tillräknat, hvad du bar,
här skett ett fritt personligt byte,
en hemlighet helt underbar.
Som Kristus själf mig Gud betraktar,
dyr som sin ögonsten mig aktar.

"Ty han, som utaf synd ej visste,
för oss till synd af Gud blef gjord,
att den rättfärdighet, vi miste,
oss återställs på fallen jord."
Att Gud, fast brister oss viddåda,
oss täcka i sin Son kan skåda.

* * *

Att detta tro, när synden trycker,
det frögt vill gå i hjärtat in;
för mycket och för stort du tycker,
att denna skatt dig bjuds som din;
att du så syndfull och ovärdig
för Gud är helig och rättfärdig.

Dock förr skall ord och himmel vika,
förr sol och stjärnor slockna må,
förrän Guds ord och löften svika;

så dem du tryggt kan lifa på.
Gud gläds långt mera, ännu du tänker,
när du mottager, hvad han skänker.

Min tauke fåfängt skall sig matta,
se djupet af Guds hemlighet.
Vi här Guds dolda råd ej fatta,
därtill behöfs en evighet.
Men Gud dock gifver sina vänner
den visdom, som ej världen känner.

Hur litet då på jorden väger,
hvad världen aktar högt och stort,
emot den skatt ett Guds barn äger,
som själf dess värde hos sig sport.
Jag nu, däraf delaktig vorden,
har *evigt lif* re'n här på jorden.

* * *

För allt, hvarmed jag här begåfvas,
jag harpans toner anslå vill,
till dess jag en gång hemförlofvas,
och se'n dig evigt hörer till.
Jag därför vill min Jesus ära
samt honom pris och tack hembära!
P. O. F.

Bref från Wilhelm.

Paradisdaalen den 7 okt. 1904.

Dyre broder Adolf. Guds frid!

Mycken tack för det innehållsrika brevet. Jag förstår, att du varit ute och luftat på dig, eftersom du skref brevet "bland bergen", och därför ursäktar jag gärna, att det lät något länge vänta på sig.

"På sig själf känner man andra", säger ordspråket, men det glömdes du synbarligen bort, när du skref, att jag aldrig lider af missmod såsom du, ty tyvärr är jag långt ifrån fri från sådant, utan anfäktas rätt svårt däraf emellanåt. Så därutinnan äro vi nog hvarandra tämligen lika. Men vi böra dock icke låta missmodet få herravälde öfver oss.

Tack för de goda vinkar, du gifver som din del af svaret på frågan, huru vi skola kunna insamla våra landsmän inom kyrkans sköte. Mot slutet af brevet berörde du något litet en sak, som jag skulle önskat, att du en smula vidlyftigare ventilerat. Du säger: "Att mycket beror på predikan är klart; det gäller att få åhörarna *med sig*." Detta har du fullkomligt rätt uti. Men huru och hvad skall man predika, så att man verkligen får åhörarna med sig? Att få åhörarna med sig innebär, såsom jag förstår det, icke blott, att de uppmärksamt höra på, utan också att de erkänna predikans innehåll såsom varande i full öfverensstämmelse med Guds ord och därför tillämpa densamma på sig själfva, så att de verkligen göra därefter. Och då så sker, har man predikat på ett till hjärtat gående sätt. Men huru,

frågar jag igen, skall man bära sig åt för att vinna detta mål? "Predikan skall gå från hjärtat." Ja visst, hvilken predikant beflitar sig väl icke om att låta den göra det? Och den predikant, som är likgiltig därvidlag, är i sanning framför andra beklagansvärd.

Guds ord är mångsidigt. Det talar om synd och nåd, det visar, att en Kristi efterföljare har att bereda sig på försakelser, uppoffra för Guds rikets uppehållande och utbredande. m. m. Predikans syftemål är att framhålla och inskräpa denna mångsidighet, ty skriften säger: Predika ordet, träd fram i tid och otid, tillrättavisa, bestraffa, förmana med all saktmodighet och undervisning. Denna "hälsosamma lära" vilja dock många människor alls icke höra. Det kan väl falla dem i smaken på sätt och vis att höra om Guds stora nåd och kärlek till syndare, men talet om att de själfva äro syndare, som måste bättra och omvända sig, om de skola blifva frälsta, behagar dem icke. Antingen mena de sig inga syndare vara, eller också inbilla de sig, att Guds kärlek till dem är så stor, att han skall taga dem till himmelen med deras synder. Förkunnelsen om Kristi fordran på försakelse för hans skull är dem lika osmaklig. De vilja lefva på världens vis, älska dess nöjen och förströelser, dess sus och dus. Ett lif i samm helgelse vore för mången en "levande död". Det saliga innehållet af ett sådant ord som detta: "Den som mister sitt lif för min skull, han skall finna det", fatta de icke. Och att uppoffra för Guds rikssak — penningar bortkastade. Jag har varit närvarande vid tillfällen, då det varit fråga om att anordna någon fest för insamling af medel för en gren af den kyrkliga verksamheten, då röster med detta ljud höjdes: "Ja, om blott penningarna stanna här hemma, så kan det gå an att hafva fest." För den lokala verksamheten kan det ju gå någorlunda an att gifva en liten skärf, men t. o. m. det kännas ofta nog påkostande. För verksamheten utom lokalförsamlingen gifver man ofta ovilligt, liksom nödd och tvungen. Man besinnar icke Kristi ord eller kanske menar dem vara tomma ljud: "Gifven, så varder eder gifvet; ett godt mått, packadt, skakadt och öfverflödande, skall man gifva uti edert sköte."

Sanningar i sådana och andra af-

scenden skola ju i predikan framhållas. Den, som nu kunde med en sådan öfvertygelsens kraft och Andens smörjelse framställa skriftens innehåll, att det banade sig väl till hvarje hjärta! Hvilket skönt, hvilket eftersträfvansvärdt mål! Aek, att alla våra landsmän, både utom och inom församlingarna, ville öppna sina hjärtan för Herren Jesus och låta honom omskapa dem och lifvet och allt annat efter hans goda behag.

Ja, detta är nu några tankar i ett viktigt ämne. Jag behöfver ju icke tillägga, att jag vid deras nedskrifvande icke i första hand tänkt på utom församlingen stående, utan tvärtom på församlingsmedlemmar. För de förstnämnda skulle ju predikas så, att de droges till församlingen, och för de sistnämnda så, att de måtte fostras till att blifva allt mer och mer sanna medlemmar. Jag vet mer än väl, att jag icke uttömt ämnet, och därför hoppas jag, att du finner anledning att i ditt nästa bref skrifva mycket om huru predikan bör vara beskaffad för att, såvidt på den beror, i hvarje fall vinna det äsyftade målet.

Och nu närmar sig med snabba steg den för Kristi kyrka och särskildt för vårt kära lutherska Sion så betydelsefulla reformationstiden. Den sista dagen i denna månad firas ju som vår kyrkas födelsedag. Jag hoppas, att församlingarna äfven inom vår lilla konferens vilja på lämpligt sätt fira detta stora minne. Vi behöfva att stanna en liten stund i vårt nervösa lopp och i stillhet begrundna och tacka Gud för de stora förmåner, hvilka vi och hela kristenheten äga såsom en direkt följd af sextonde århundradets reformation, som utfördes genom den store gudsmannen *Marlin Luther*. Och i nära sammanhang härmed står minnet af konung *Gustaf II Adolfs* hjältemodiga ingripande till reformationens försvar och räddning det följande århundradet. Den 31 oktober 1517 och den 6 november 1632 äro i sanning minnesvärda dagar för vår kyrka och för kristenheten för öfrigt. Må betraktandet af de Guds välgärningar, hvarom dessa dagar påminna oss, manna oss till en innerlig tacksamhet till Gud och i sin mån tjäna till att göra oss till bättre lutheraner, bättre kristna och därför också bättre människor.

Nu nog för denna gång. Dröj ej allt för länge med nästa bref, beder din tillgifne

WILHELM.

Ostrafflig.

(*Judas 24.*)

Han kan ställa mig "ostrafflig för sin härlighet med fröjd!" — Hur de underbara orden lyfte mig mot himlens höjd!

Han förmår mig fläckfri göra — o, hur kan jag tvifla mer? Herre, gif, att jag med Tomas stungen hand och sida ser!

Bygg för mig en gyllne stege att mitt hopp förökas må, och på detta löfte buren hög och härlig trosgrund nå!

Herren hörde mina böner. Då min stege rest jag fann, var den fotad på en sägen, täljd af någon vandringsman

*

En gång har en drottning färdats, sökande hvad nytt att se — och då fann hon i ett kvarnhus idel lumpor hopade.

Lumpor utaf alta färger, ifrån gatan saulade, utaf barn, hvars egna kläder voro smutsiga som de.

"Hvad", hon frågar så förvånad, "skall ni göra med de där?" — "Göra dem fullkomligt hvita", sade mästaren, som stod när.

"Hvita?" tviflande hon frågar, "men de purpurfärgade kan ni dock helt visst ej vänta se i hvitt förvandlade?"

"Jo", blef svaret, "dessa färger plånas ej med lätthet ut, men jag har dock makt att gifva dem en snöhvitt glans till slut."

Som ett eko i mitt hjärta ringde samman dessa ljud: "purpur", "snöhvitt" och "scharlakau" — kan en man, så kan väl Gud.

*

Dagen efter — så är sängen — drottningen en gåfva fick, som till konungapalatset ifrån kvarnens herre gick.

Bländande i fläcklös renhet, lumporna från vägens mull, huro å de hvita bladen hennes eget namn i gull.

"Dyrbar lärdom", så skref mästaren, "här min kvarn fått gifva mig, hur vår Herre Kristus samlar fallna syndare till sig;

Hur dem Mästarns hand förvandlar, tills i snöhvitt skrud de stå; med hans namn på sina pannor in till Konungen de gå."

Och hur underfull blef synen! In i himlarna jag såg — tätt vid genomslungna sidan, gick ock jag i detta tåg.

Fläckfri i min Konungs åsyn, fläckfri, i en flod af ljus! Får jag, genom Kristus tvagen, lycklig nå min Faders hus.

Columbia.

officielt organ för Columbia-konferensen, utgives den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.,

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.
823 E. 5th St., Moscow, Idaho.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott ..... 50 cents
" " " till Sverige ..... 65 "

Observera!

Å den 8 tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationsstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen fränflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor C. E. Friisk, sekr., 811 So. 8th Street, Tacoma, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., och kassör, Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 4.

Kyrkliga nyheter.

Moscow, Idaho. Ett högtidligt bröllop firades på aftonen den 21 september i herrskapet A. Ramstedts trefna hem. Familjens enda dotter Ellen Marie förenades då i det heliga äktenskapet med hr Carl Oscar Öberg. Hemmet var skönt prydt för tillfället. Efter den högtidliga aktens utförande fick det unga paret mottaga de tillstädesvarandes hjärtliga lyckönskningar och tvenne gratulationstelegram från brudgummens syskon österut. Därpå inbjödos gästerna, ungefär trettio, att sätta sig ned vid det rikt dukade bröllopsbordet och tillgodogöra sig de välsmakande rätterna. Värdefulla gåfvor förärades brudparet. Efter ett kort brölloppstal och hön bröt bröllopskaran upp vid en mycket sen timma på natten. — COLUMBIA gratulerar på det innerligaste de unga tu, tillönskande dem mycket lycka, glädje och "Guds frid, som öfvergår allt förstånd och kan bevara deras hjärtan och tankar i Kristus Jesus!"

Den 28 sept. höll vår ungdomsförening en korgfest i herrskapet Adrian Nelsons hem. Ett ansevärt antal ungdom infann sig, och resultatet af aftonens tillställning blef rätt lyckadt. Nettobehållningen belöpte sig till \$47.20.

Kvinnoföreningen kommer att hafva en syauktion på tacksägelsedagen den 24 november. Vi våga hoppas, att alla våra goda kvinnor,

yngre och äldre, i stad och på land, vilja hafva detta i godt minne och förfärdiga hvarjehanda prydliga och nyttiga saker, och att man sedan kommer man ur huse den månljusa tacksägelsedagsaftonen med den fasta försatsen att göra sitt bästa för den goda saken! Ja, hvem vill icke vara med?

I Cordelia-kyrkan firas Herrens heliga nattvard söndagen den 30 dennes kl. 10:30 f. m. Allt vårt folk i den trakten inbjudes hjärtligen att nämnda dag komma till Herrens gårdar.

* * *

Missionsmöte hölls i Powell Valley och Portland, Oregon, den 19—22 sept. Det börjades i Powell Valley den 19 med predikan af pastor Gustaf E. Rydquist. På tisdagen den 20 hölls predikan af pastor B. S. Nyström kl. 10 f. m., hvarefter pastor Rydquist inledde diskussion eller samtal öfver ämnet: *En rätt vaksamhet*. Luk. 21: 34—36. Detta samtal fortsattes under eftermiddagen, efter gemensam middag i mr C. P. Eriksons trädgård. Mötet avslutades på aftonen samma dag med nattvardsgång, hvarvid skrifttalet hölls af Nyström och ett kort tal på engelska af Rydquist.

Mötet började i Portland den 21 kl. 8 e. m. med predikan af B. S. Nyström, som nu blef den ende af våra pastorer under detta möte. Pastor Rydquist hade nödgats resa hem för en begrafning och kom icke alls till mötet i Portland. Men pastor Nervig och stud. Vøgn, tillhörande den norska luth. förenade kyrkan, voro närvarande under hela mötet och deltago kraftigt. Under eftermiddagen och aftonen den 22 fortsattes samtalet öfver samma ämne som i Powell Valley, men text Luk. 12: 37.

Pastoratet i Portland, Oregon, har nu ingen stationerad predikant, utan erhåller tillfälliga besök af andra af konferensens pastorer eller af norsk luth. pastorn Nervig eller eng. luth. pastorn Leas. Gudstjänsterna äro dock väl besökta, och församlingen håller sig väl tillsammans. Den församlingen har en skara trogna och nitiska män och kvinnor, som icke försumma göra, hvad de kunna.

Församlingen har en god sångkör, ledd af stud. C. E. Holt. Ifrigt längtar församlingen efter pastor C. J. Renhard, som lofvat tillträda pastoratet i december. B. S. N.

* * *

Vancouver, B. C. Söndagen den 1 sept. hölls gudstjänst i Aldergrove, B. C. Mötet var väl besökt. Här finnas omkring ett dussin svenska familjer, men de äro vidt spridda och kunna med svårighet samlas till gudstjänst. Settlementet ligger 25 @ 30 mil i sydostlig riktning från Vancouver.

Vår syförening i Vancouver höll den 8 sept. auktion å diverse artiklar, som blifvit dels förfärdigade och dels köpta samt skänkta till syföreningen. Först utfördes ett kort program, bestående af sång och musik samt tal af pastor G. A. Anderson. Vid auktionen fungerade mr P. J. Bennet såsom auktionist. Han så väl som köparna gjorde sin sak förträffligt, ty försäljningen inbringade något öfver \$100. Sedermera skänkte syföreningen inkomsten från denna försäljning till församlingens kyrkobyggnadskassa. Det är öfverflödigt nämna, att församlingen känner sig glad och tacksam för gifvan.

Påföljande afton firades Herrens heliga nattvard. Skrifttalet hölls af pastor G. A. Anderson, som glädde oss med ett besök på återresan från östra British Columbia. Hjärtligt tack för besöket och välkommen åter.

Söndagen den 18 sept. hölls gudstjänst i New Westminster, B. C. Till en början samlades vårt folk på denna plats till gudstjänster i hemmen, men sedan en presbyteriansk kyrka i staden godhetsfullt ställts till vårt förfogande, hafva mötena hållits därstädes. I denna stad finnas icke så få svenskar. N. W. är en af de äldsta städerna i British Columbia. Den ligger vid norra sidan om Fraser-floden, 12 mil sydost från Vancouver. Invånarantalet är omkring 8,000.

Denna månad har vår söndags-skolverksamhet i V. tagit sin början. Skolan räknar 15 barn. En ringa början? Ja och nej. Antalet lärjungar må anses ringa, men att vägleda blott en enda af dessa små till Herren Jesus, är ett stort och viktigt uppdrag. Mätte vår söndags-skola tillväxa och alltid förblifva en plantskola för Guds rike. Vår snälla söndags-skola i Tacoma lade grunden till vår söndags-skolkassa. Tack, tack, I snälla Tacoma-vänner! Eder gåfva har nu blifvit använd till inköp af böcker för vår nya söndags-skola i Vancouver.

* * *

Seattle. Söndagen den 4 sept. tillöktes vår församling med 16 nya medlemmar, af hvilka 10 voro kommunikanter. Torsdagen den 29 började årets konfirmationsskola, då 8 inskrefvos. Må Herren under denna viktiga tid få utföra sitt nådeverk i de ungas själar. Han välsigne årets konfirmander i hela vårt samfund.

* * *

Bellingham. Missionsmöte hölls härstädes den 20, 21 och 22 sept. Tacoma-distriktets samtliga pastorer voro närvarande. Tack, bröder, för den glädje I beredden åt oss och församlingen!

I sammanhang med missionsmötet intogos 25 nya medlemmar i församlingen. Den 18 sept. upptogs kollekt för diakonissanstalten i Omaha, Nebr., som uppgick till fem dollars.

Ungdomsföreningen höll sitt möte den 28 sept. På programmet förekom tal af advokat C. J. Lindberg öfver ämnet: "The Wyandott Cavens in Indiana", tvenne sånger af kören, deklamation af mr Frank Lind samt två duettstycken sjungna af fröknarna Ellen och Othilia Norrman.

* * *

Clearbrook, Wash. Samtidigt med missionsmötet i Bellingham hölls äfven missionsmöte i Clearbrook den 20 och 21 sept.

Församlingens organist, Miss Olga Johnson, blef fredagskvällen den 30 sept. förenäl för en angenäm "surprise". Miss Johnson har visat sig särdeles beredvillig i församlingsarbetet. Gåfvan, som öfverlämnades, var, om ock i ringa mån, ett bevis på att hennes arbete uppskattas.

Den 1 okt. stiftades en ungdomsförening. Den har till sitt mål att befrämja den kyrkliga verksamheten.

Söndagsskolan går framåt och skötes på ett förtjänstfullt sätt af mrs Andrew Larson.

* * *

Tacoma, Wash. Sommarens sköna dagar hafva skyndat fort förbi, men ännu lyser solen så klart och varmt öfver oss, som om sommaren skulle förlängas och omfatta den vanligtvis mulna, stormiga och regniga hösten. Vi njuta i fulla drag af det härligaste höstväder, vi haft på länge. — Vår kyrkliga verksamhet har i sommar varit synnerligen uppmuntrande, och med hösten har

den blifvit ännu mera så. Äfven aftonsången, hvilken icke rönt samma uppmuntran som högmässogudstjänsterna, börjar blifva bättre besökt. Det är troligt, att sängkören, som under fröken Elmquists ledning öfvar och presterar sång, bidrager till att mera intresse visas för densamma. Sedan fröken Elmquist avslutade församlingsskolan, hvilken besöktes af 44 barn, har hon kunnat ägna sig mera åt musiken. Hon utförde ett godt arbete med barnen och undervisar nu rätt många af församlingens barn i musik. Kören öfvar sig för en större konsert nu till vintern. Tabitha-föreningen har varit i stadig verksamhet hela tiden och kommer att hafva en stor offerdag tillsammans med reformationsfesten på söndagsaftonen den 30 dennes. Dorkas-föreningen, bestående af unga damer, kommer ock att hafva fest, troligtvis den 4 eller 5 nov. Den kommer att blifva af nationell (svensk) karaktär och blifver säkerligen, såsom reformationsfesten, mycket tilldragande och värderad. Ungdomsföreningen har ock arbetat på sitt sätt med det resultat, att pianot är skuldfritt. Mötena röna allt större uppmuntran, och kommittéerna sträfva att göra sitt bästa till föreningens uppbyggande. Konfirmandföreningen tog sig några veckors hvila från möten under sommaren, men har nu med nytt intresse börjat igen. Cementtrottoaren, som kostat oss en \$300, är nu färdig. Det enda, som återstår nu att göra kyrkans omgivning trefflig, är uppgräfning af jorden utmed trottoaren och besäandet af rabatterna med gräsfrö.

En klass nattvardsbarn har bildats, som sammanträder till läsning på fredag e. m.

Gud med oss. C. E. FRISK.

* * *

Missionsmöte. Tacoma-distriktet af Columbia-konferensen hade sitt senaste möte i Bellingham och Clearbrook den 20—22 sept. Det är nog bekant för COLUMBIAS läsare, att de båda städer, som förr kallades New Whatcom och Fairhaven nu äro förenade till en stad, som kallas Bellingham. På aftonen den 20 hölls möten i både Bellingham och Clearbrook. I B. predikade pastor C. E. Frisk öfver Apg. 8: 30 och ämnet: Ordets lösande, och kateket S. D. Hawkins öfver Kol. 1: 27 och ämnet: Härlighetens hopp. I C. firades högmässogudstjänst, då pas-

tor G. A. Anderson predikade öfver Luk. 7: 11—17. Pastor Larson talade något på engelska öfver orden: "Se Guds Lamm, som borttager världens synd." Den 21 kl. 10 f. m. firades Herrens heliga nattvard i Clearbrook. Undertecknad höll skriftetal. Text: Uppb. 3: 20. Den 21 på aftonen voro vi alla samlade i kyrkan i Bellingham. Den aftonen hade vi diskussion öfver ämnet: Hvarför kallas dopet ett bad till ny födelse? Kateket Hawkins ledde denna diskussion. De af honom uppsatta teserna lyda som följer:

1. Alla människor äro födda med arfsynd och hafva synd. Joh. 3: 6. Här äro de späda barnen inbegripna, ty de äro människor.

2. Utan pånyttfödelse kan ingen blifva frälst. Joh. 3: 3. Barnen måste därför äfven födas på nytt.

3. Pånyttfödelsen sker genom ordet och sakramenten, hvilka benämnas nådemedel. 1 Petr. 1: 23; Mk. 16: 16. Som barnen icke kunna fatta ordet, så är dopet oss det enda gifna medlet, hvarigenom barnen kunna erhålla frälsningens nåd. Ordet är dock äfven i dopet, ty "utan Guds ord är det blott vatten."

4. Frälsningen genom dopet framställes under bilden af ett bad. Tit. 3: 5; Ef. 5: 25—27.

5. Dopet kan ske genom begjuning, bestänkning eller neddoppning, men dopsättet är ej väsentligt till ordets kraft och verkan. Den lutherska kyrkan erkänner alla tre dopsätten, men intager äfven här förmedlingens ståndpunkt, så att det mest vanliga sättet är begjuning.

6. Kristus-dopet skiljer sig väsentligen från det dop Johannes meddelade. Det senare var sinnbildligt, men det förra meddelar himmelska nådegåfvor. Apg. 2: 38. När Kristus stiftade nya testamentets dop, hvars förrättande begyntes på kyrkans egentliga födelsedag, upptog han i sitt dop Johannes-dopet och gaf det dess rätta fyllnad. Luk. 3: 16; Apg. 19: 4—5.

Diskussionen var liflig, lärorik och uppbyggelig.

På aftonen den 22 firades en särskild glädjefest. Vår lilla församling i Bellingham, som existerat på ett sätt sedan 1892, fick först nu genom installation mottaga sin förste pastor. Denna akt förrättades af konferensens ordförande, assisterad af pastorerna Anderson och Frisk. Kyrkan var ganska full af folk, och

glädjen var stor öfver att församlingen nu fått en egen pastor.

Efter installationen hade pastor Bergman den stora glädjen att få hälsa 25 nya medlemmar välkomna in i församlingens gemenskap. Må denna och alla våra församlingar tillväxa i yttre och inre kraft. Må om möjligt alla bli frälsta. Därpå firades Herrens heliga nattvard, hvarvid ganska många gingo fram och mottogo Herrens lekamen och blod. Pastor Anderson höll skrif-tetalet.

Så var detta vårt glädjemöte slut, och följande morgon började hvar och en fara till sitt.

Nästa möte kommer att hållas i Everett den 19 och 20 oktober. Då få vi åter ett glädjemöte, ty vi få inviga församlingens nya kyrka.

Herren välsigne alla våra församlingar.

SEKRETERAREN.

* * *

Nytt från Astoria-pastoralet. Astoria. En annan har kommit för att betala Herren sina löften. Tio dollar till hemmissionen, fem till understöds-kassan och fem "för pastorns egen räkning" var den gifva som frambars. Äfven denne gifvare önskar att benämnas "okänd." Herren känner dock de sina, både deras namn och deras gärningar.

John Petterson från "Gray's River" råkade ut för en olyckshändelse den 20 sept., i det att en stor trädgren föll och delvis krossade hans hufvud. Han dog i Astoria följande dag. Jordfästningen ägde rum onsdagen den 22 sept. Han efterlämnar maka och tre barn, som djupt sörja hans oväntade bortgång.

Den 2 okt. firades stort bröllop, då kontraktören Carl G. Palmberg ingick äktenskap med Elin M. Elfving. Vigseln ägde rum i kapten Larsons hem, som var enkelt men smakfullt prydt för det festliga tillfället. En elegant bröllopsmåltid serverades. Många voro de lyckönskningar och gifvor, som framfördes till brudparet. Efter en bröllopsresa österut komma de att bosätta sig i Astoria. På samma gång som vi gratulera, få vi äfven önska dem välkomna hem igen.

En konfirmationsklass på 12 medlemmar har organiserats. Undervisningen meddelas uteslutande på engelska språket.

Mist—Fishhawk. Vid extra stämma hällen den 24 sept. beslöts, att bygga kapell i Fishhawk för den

engelska verksamheten. Förberedelsearbetet för byggnadens uppförande pågår.

En konfirmationsklass på fem barn har organiserats, hvilka, utom en, mottaga undervisning på engelska språket.

Syföreningen höll en lyckad auktion i Fishhawk lördagen den 24 september.

George Mullers vittnesbörd och erfarenheter.

Spridda drag ur hans skrifter.

Forts. fr. föreg. n:r.

En allvarsam kris.

Den 10 sept. 1838 skref mr Muller i dagboken: Måndag morgon. Hvarken i lördags eller i går hafva några penningar influtit. Det tyckes mig därför nödvändigt att taga några mått och steg för våra behof, gå till Barnhemmen, där samman-kalla bröderna och systrarna (hvilka, undantagande broder T., aldrig hade hört något, om huru det stod till med våra tillgångar), samt berättat saken för dem, öfverlägga om huru mycket penningar behöfdes för närvarande och säga dem, att under all denna trospröfning jag var viss, att Gud skulle hjälpa, och att vi skulle bedja tillsammans. Men i synnerhet ville jag träffa dem för att bedja dem icke göra några uppköp, som vi ej kunde belala, men äfven att ej låta barnen känna någon brist på närande föda eller kläder; ty jag ville hellre genast sända dem bort, än låta dem lida brist. Jag ville äfven gå till hemmen för att se, om där ännu funnes saker, som ditsändts för att säljas, eller om vi hade några onyttiga ting, som kunde förvandlas i penningar. Ty jag förstod, att vi kommit i en allvarsam kris. Klokan half tio inflöto sex pence (12 cents), nedlagda i Gideonkapellets kollektböss. Dessa pence tycktes mig vara ett tecken till att Gud ville förbarma sig och sända oss mera. Efter kl. 10, då jag återkommit från broder Craik, för hvilken jag lämnat mitt hjärta, och medan jag åter låg i bön, kom en syster till oss och lämnade min hustru 2 pund sterling för barnhemmen, samt tillstod, att hon länge känt sig manad att komma, men uppskjutit saken. Några minuter senare, då jag kom in, gaf hon mig ytterligare 2 pund, och allt detta, utan att hon det minsta kände till vår nöd. Sålunda sände Herren

oss i kärlek en liten hjälp till stor uppmuntran af vår tro. Några minuter därefter begärde man af mig penningar till hemmen och jag kunde sända 3 pund 6 pence till goss-hemmet och 1 pund till flickhemmet.

Dyrbar befrielse ur nöden.

Den 17 september. — Pröfningen fortfar. Den blir för hvarje dag som går äfven mera pröfvande för tron. Helt visst har Herren sina visa ändamål med att låta oss så länge ropa till honom. Men jag är viss att Gud sänder oss hjälp, om vi blott förstå att vänta. En syster i tron hade fått in litet, hvaraf hon gaf oss 12 sh. 6 pence; en annan gaf 11 sh. 8 pence, eller allt hvad hon ägde; dessa jämte 17 sh. 6 pence delvis insända, delvis i kassan, satte oss i stånd att betala det, som måste betalas, samt köpa mat, så att ännu intet brustit. Denna afton var jag trött, då jag så länge fått vänta svar om en större penninghjälp. Men då jag sökt i skriften, blef min själ högligen vederkvickt och tron styrkt af den 34 Ps., så att jag gick mycket glad att träffa mina dyra medarbetare vid bönemötet. Jag läste psalmen för dem och sökte uppmuntra dem med de dyra löften den innehöll.

Den 18 september. — Broder T. hade 25 sh. i handen och jag 3. Dessa 1 pd. 8 sh. satte oss i stånd att köpa det kött och bröd, som behöfdes, litet té för ett af hemmen och mjölk för alla, mera behöfs ej i dag. Och Herren har äfven försatt oss ett par dagar framåt, hvad brödet beträffar. Emellertid stå vi dock inför en gräns. Kassorna äro tömda. Troende vänner, som hade litet penningar, hafva gifvit oss så länge de själfva hade något. Märk nu huru Herren hjälpte oss! Ett fruntimmer från grannskapet af London, som medförde ett litet paket från sin dotter, anlände för fyra @ fem dagar sedan till Bristol och tog in helt nära goss-hemmet. Denna eftermiddag hämtade hon nämligen själf penningarna 3 pd. 2 sh. 6 pence. Vi hade nu kommit därtill att nödgas sälja hvad vi kunde undvara; men denna morgon hade vi bedt Herren om möjligt hjälpa oss från detta steg. Att penningarna så länge hade funnits i närheten af barnhemmet, är helt enkelt beviset på att det från början varit beslutadt i Guds hjärta att hjälpa oss. Men emedan Herren älskar att fin-

na sina barn bedjande, hade han låtit oss vänta så länge, äfvensom för att pröfva vår tro och göra svaret så mycket ljufvare. Detta var i sanning en dyrbar befrielse. Jag utbrast i högljudda lof- och tacksägelser, så snart jag befann mig allena. Samma afton mötte jag åter mina medarbetare vid tacksägelsemötet; deras hjärtan voro mycket vederkvickta. Penningarna delades samma afton och äro mer än nog för morgondagens behof.

Nordvinden förändrad till sydvind.

Det var mot slutet af nov. 1857 jag alldeles oväntadt fick det bud, att ångpannan i vår värmeapparat i huset nr: 1 läckte starkt, så att det vore omöjligt att komma igenom vintern med denna läcka. Värmeapparatens består af en stor cylindrisk ångpanna, inom hvilken elden underhålls och med hvilken vattenröret, som uppvärma rummen, stå i förbindelse. Varm luft utvecklas äfven af denna apparat. Pannan hade antagits kunna tjäna ännu denna vinter. Att misslänka, det den var utbränd, göra intet för anskaffande af en ny, men likväl säga: jag vill lifa på Gud i den saken, skulle ha varit lättsinnigt öfvermod, ej tro på Gud.

Pannan är kringtaurad med tegel, och man måste för att få den undersökt rifva denna mur. Ett sådant arbete, om ej absolut nödvändigt, skulle mera skada än gagna pannan, som vi begagnat åtta år, utan några tecken till detta, just vid vinterns annalkande plötsligt framträdande fel. Hvad stod nu att göra? I synnerhet för de minsta barnen kände jag mig mycket orolig, om de skulle få lida af köld. Men huru förskaffa dem värme? Insättandet af ny ångpanna skulle antagligen taga flera veckors tid; en reparation åter vore ett tvifvelaktigt företag till följd af läckans storlek, men i hvarje fall måste murverket rifvas för att få visshet om skadans omfång. Redan detta arbete erfordrade emellertid flera dagar och under tiden, hvar finna rum åt 300 barn? Naturligtvis föll det mig in att vi kunde skaffa oss gasugnar, men vid närmare pröfning blef det oss klart, att man ej med gas kunde få mycket stora rum uppvärmda, om ej genom en mängd ugnar, hvilket var otänkbart, emedan vår gasbehållare, irriterad för aastaltens upplysning, ej lämnade något öfverskott. Dessutom erfordrades för

hvarje af dessa ugnar en mindre skorsten att bortsuga den rena luften. Detta sätt att elda, om ock användbart för en sal, trappuppgång eller butik, kunde ej begagnas af oss. Hvad skulle göras? Med glädje skulle jag hafva utbetalat 100 pl. st., om svärigheten därigenom kunnat afhjälpas och barnen ej utsättas för lidanden till följd af vistelsen i kalla rum. Jag beslöt slutligen att "falla i Guds händer", ty han är barnbärtig och ömt medlidsam, samt låta rifva murverket, få reda på skadan och huruvida pannan kunde repareras, och vi sända hjälpa oss fram öfver vintern.

Dagen utsattes, då arbetarna skulle börja med rifningen, och alla nödiga anordningar gjordes. Naturligtvis måste elden släckas medan reparationen pågick. Men märk! Sedan dagen bestämts, började nordanvinden låta känna af sig. Den begynte blåsa endera torsdag eller fredag före den onsdag e. m., då elden borde släckas. Vi fingo nu det första bistert kalla väder, hvilket sedan fortsattes första dagarna i december. Hvad stod att göra? Arbetet kunde ej uppskjutas. Jag bad nu Herren om tvenne ting: att han ville förvandla nordanvinden till sydvind, och att han skulle göra arbetarna "modiga till att arbeta"; ty jag ihågkom, huru mycket Nehemia fullbordade på 52 dagar, då han uppbyggde Jerusalems murar, emedan "folket var modigt till arbete." Näväl, den minnesvärda dagen kom. Aftonen förut blåste samma frostiga nordvind; men på onsdag gaf Gud den sydvind, jag bedt om. Vädret var mildt, att ingen eld behöfdes. Tegelmuren nedrefs, läckan fick man snart reda på, och pannesmederna begynte arbeta med all ifver. Klockan 9 på aftonen, då jag skulle gå hem, sade man att firmans ledande man från fabriken kommit för att se, huru det gick med arbetet, och om han på något sätt kunde påskynda detsamma. Jag gick genast ned i källaren för att tala med honom om påskyndandet. Då han meddelade sig med de äldre arbetarna, sade han: "folket borde hålla på till något senare i kväll och börja ånyo tidigt i morgon." Men arbetsledaren svarade: "Vi skulle hellre vilja arbeta hela natten, sir." Då ihågkom jag den andra delen af min bön, att Gud skulle göra arbetarna villiga! På morgonen var skadan botad, läckan, ehuru med stor

svårighet, stoppad och 30 timmar senare var tegelmuren åter uppförd och elden braun inuaför pannan. Hela denna tid blåste det en sydvind, så mild, att rummen ej alls behöfde uppvärmas. Här var då en af våra svårigheter, som ånyo besegrades genom bön och tro.

Ur *Facklan*.

Forts.

Pastorala förrättningar.

VIGDA:

Af pastor C. E. Frisk:
den 3 sept.: Sigfrid Norström och Edith Maria Lundell;
samma dag: Oscar Hilmar Olsen och Anna Mathilda Nelson;
den 30 sept.: Henry Napolian och Lena Meander, indianer.

Af pastor B. F. Bengtson:
den 17 sept.: Alexander Johnson och Alina Carlson, båda från Marshfield, Ore.;
den 24 sept.: Joseph Kinnonen och Hanna Kaski, båda från Beaver Hill, Ore.

Af pastor Martin L. Larson:
den 6 sept.: Albert J. Abrahamson och Karolina S. Olson, båda från Seattle;
den 15 sept.: John Martinson och Hanna Nilson, båda från Silverdale, Wash.;

den 17 sept.: August Anderson och Hilda Anderson, båda från Seattle;
den 26 sept.: Frank Warren från Spokane och Hilda Lundberg från Pt. Blakeley, Wash.;

den 1 okt.: Fred Rink och Annie Lehto, båda från Larson, Wash.;

samma dag: Carl Anderson och Amanda Anderson, båda från Anacortes, Wash.;

samma dag: Lee Sundquist och Ida Nylund, båda från South Seattle;

samma dag: Knut Erik Mikael Nyman och Anna Matina Hedberg, båda från Seattle;
den 2 okt.: Howard Jennings och Annie Lindblom, båda från Seattle;

samma dag: Anton A. Salfström och Anna O. Hassell, båda från Seattle.

Af pastor N. J. W. Nelson:
den 21 sept.: Carl Oscar Öberg och Ellen Marie Rånstedt, båda från Moscow, Idaho.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:
den 2 okt.: Carl G. Palmberg och Elia M. Elfving.

DÖRTA:

Af pastor C. E. Frisk:

den 14 sept.: Ellen Erene, dotter till mr och mrs Jonas Olson;

den 16 sept.: Emma Emelia, dotter till mr och mrs Carl E. Anderson;

den 17 sept.: Melvin Renhold Emanuel, son till mr och mrs Sven M. Hjelm;

den 18 sept.: Carl Ruben, son till mr och mrs Oscar K. Carlson;

den 25 sept.: Carl Oscar, son till mr och mrs Charles Larson.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 25 aug.: Esther Elisabeth, dotter till Johannes och Sofia Holm, Marshfield, Ore.;

den 4 sept.: Thorsten Theodor Theofilus, son till August och Hilda Sofia Tyberg, North Bend, Ore.;

den 11 sept.: Frans Wilhelm, son till Wilhelm och Sofia Lindström, Willanch Slough, Ore.;

den 18 sept.: Edith Frida Lovisa, dotter till Herman och Fredrika Lanquist, Kentuk Slough, Ore.;

den 20 sept.: Karl Henry, son till Henry och Maria Björkquist, Beaver Hill, Ore.;

Af pastor Martin L. Larson:

den 3 sept.: Edwin Fredrik, son till Adolph F. och Anna Anderson, Seattle;

den 4 sept.: Clifford Rollin Lemyer, son till Charlie W. och Christina Anderson, Seattle, (medlemmar);

den 11 sept.: Carl Osian Emanuel, son till C. A. och Emma Klint, Seattle;

den 25 sept.: Betty Johanna, dotter till Peter och Josephine Hansen, Seattle;

den 26 sept.: George Milton, son till Frank E. och Pearl O. Rhebeck, Seattle;

samma dag: Tage Arnold Magnus, son till August och Melle Johnson, Seattle;

den 27 sept.: Elmer Gustaf Ferdinand, son till Gustaf och Augusta Johnson, Everett, Wash.;

samma dag: Pearl Beatrice Laura, dotter till Peter och Beata M. Lind, Everett;

samma dag: Claude Nathanael, son till Charles E. och Clara W. Swanson, Everett.

Af pastor B. S. Nyström:

den 14 sept.: Elenora Olivia, dotter till William och Hanna Henrikson, Hockinson, Wash.;

den 2 okt.: Anna Mathilda, dot-

ter till S. P. och Augusta Roes, Portland.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 25 sept.: Ethel Sigrid, dotter till mr och mrs Frank O. Swanson, Troy, Idaho.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 17 sept.: Siri Maria, dotter till Axel och Fransisca Nelson, Frankfort, Wash.;

den 22 sept.: Helmer Virenus, son till Olof och Emelia Lindberg, Gray's River.

JONHÄSTADE:

Af pastor C. E. Frisk:

den 13 sept.: Anders William Wallin;

den 17 sept.: Albert G. Armstrong.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 29 juli: Charles Andrew Elford, 17 år, Willanch Slough;

den 26 sept.: Edgar Alexander, 5 mån., 5 dagar;

den 28 sept.: Karl Arthur, 8 mån., 17 dagar, Marshfield, Ore.

Af pastor B. S. Nyström:

den 28 sept. i Vancouver, Wash.: mrs John Johnson, från Hockinson, Wash., 39 år, född i Finland;

den 2 okt. i Portland, Ore.: mr Joseph Henry Johnson, född i Lindsborg, Kans., den 4 okt. 1873, blef skadad vid ett sågverk 1902 och hade sedan dess vårdats å Good Samaritan Hospital i Portland, hvarest han dog den 30 sept. Föräldrar: mr och mrs Alexander Johnson, tillhöra församlingen i Portland.

Dessa hädangångna syntes äga ett fast hopp om ett bättre lif bortom grafven.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 22 sept.: John Petterson, från Gray's River.

Farlig försummelse.

En man, som var ute på sitt arbete en kall vintermorgon, fick af en spik en obetydlig rispa i handen. En minuts uppmärksamhet åt såret skulle hafva helat det inom en dag eller två. *Men det försummades.* En lindrig inflammation tillkom nu. Den skulle dock lätt kunnat häfvas genom ett kallt omslag eller dylikt. *Men det försummades.* Inflammationen gick nu öfver hela handen, och den hade nu behöft omsorgsfull läkarevård. *Men det försummades.* Armen, axeln och en del af ryggen angrepos med häftig värk. Nu blef

man orolig och förskräckt. Mannen fördes till ett sjukhus. Flera läkare stodo snart kring hans säng för att undersöka det onda och rådgöra. Frågan var, huruvida mannens lif kunde räddas genom att afskära den skadade lemmen. Men alla voro af den mening, att det var *för sent*. Sjukdomen hade kommit till den punkt, att ingen mänsklig konst kunde bota mannen. Han dog.

Så är det ock med synden. Det är någon plikt som du försummar, eller någon syndig böjelse, som du hyllar. Genom Guds nåd skulle du kunna öfvervinna det onda. *Men du försummar att bruka det reningsmedel, Gud gifvit genom Jesu Kristi, Guds Sons, blod, som renar oss från all synd.* Och synden växer, slår allt djupare rötter, utbreder sig, och till sist blir hon dig öfvermäktig, så att du stupar ned i den eviga döden. *Väktaren.*

Farväl till sommaren.

Sommartid, du är mig så dyr och kär, underskön ju jorden genom dig är vorden.

Ja, på sätt och vis lik ett paradiskamla kära jorden genom dig är vorden.

Sommartid så skön, hörde du blott bön, både jag dig dröja att mig än förnöja.

Men jag vet likväl, o, var glad, min själ, sommartid så fager, som ej *afsked* tager.

Låt mig hamma där, Herre Jesus kär, för att alltid dröja, evigt mig förnöja!

AMALIA.

The Old Firm at the Old Stand Still!

—LEADS IN—

HARDWARE and GROCERIES.

Moscow Hardware Co.

MOSCOW, IDAHO.

C. V. Delepine, M. D.

Physician and Surgeon

Office over Torsen Drug Store,

MOSCOW, IDAHO.

Madison Lumber Co.

—DEALERS IN—

Lumber, Wood & Coal

MOSCOW, IDAHO.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekiperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO

O. A. LENDE**Skandinavisk Advokat**

Praktiserar vid alla domstolar.

Allt arbete utföres
prompt och noggrant.

MOSCOW,

IDAHO

GRICE & SON**Furniture**

Opp. Moscow Hotel, Moscow, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
Tyger, Skor och
Kläder.

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - IDAHO

COLLINS & SHERER

Hardware and Plumbing

205 Main Street

MOSCOW, IDAHO.

Adolph Kulhanek**Skomakare**

Main Street, - Moscow, Idaho

D. H. HOLMAN**DENTIST**

Teeth extracted without pain by use of
local anesthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

HEARD & HUMPHREY**Grocerihandel**

MOSCOW, IDAHO.

The First National Bank

of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
skild uppmärksamhet ägnas växlar till utlandets
alla delar.

A. N. Bush, President. W. L. Poyne, Kassör.
Warren Truitt, v. Pres. B. L. Jenkins, bitr. kassör.

Spotswood & Veatch**Brokers**

Real Estate, Insurance
Loans & Rentals

MOSCOW - - - IDAHO

Ett gyllene investment

INSÄTT edra penningar där de
äro säkrare än i en bank och
där de skola bringa eder myc-
ket stora vinster i form af dividender
för en tid af minst 100 år. Aktier i

**"The Lucania Transportation,
Tunnel, Mining & Drainage Co.**

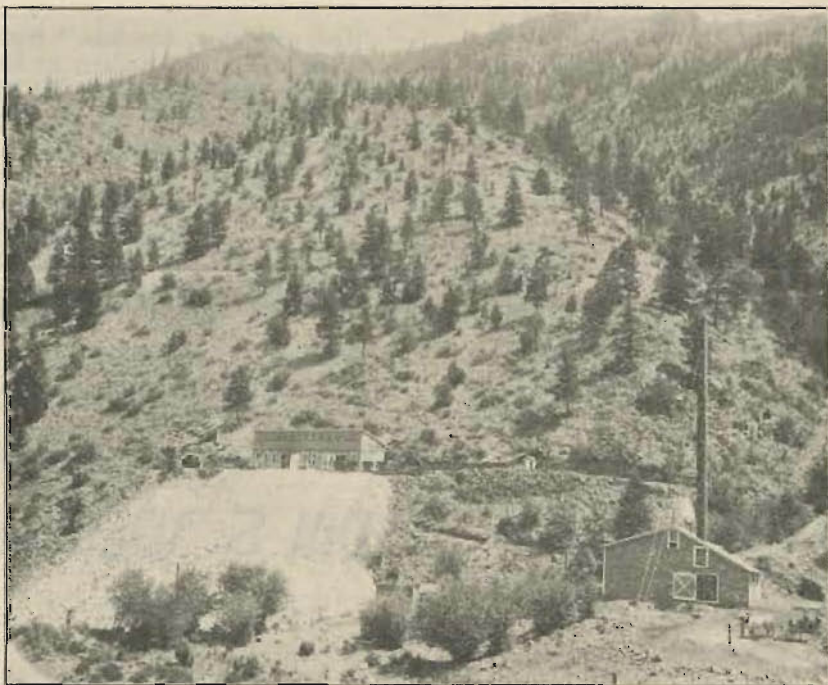
af Colorado skola göra detta. Detta
bolag erbjuder en underbar förening
af i sanning stora tillfällen och det
kommer att förtjäna millioner för
sina aktieägare. Dess kontor i östern
för försäljning af aktier är beläget i

Lucania Tunneln.

4514 Water street, Wheeling, W. Va.

Skrif till detta kontor genast och försäkra eder om aktier innan priset
stegras. Några hundra dollars insatta nu skola tillföra eder en vacker in-
komst för lifvet.

Portalen till Lucania Tunneln, visande älfven den nuvarande smedjan och
kraftstationen, som ägas af bolaget.

"COLUMBIAS" spalter äro icke öppna för annonsering af humbug och bli-
rik-fort företag. För denna orsaks skull voro vi mycket försiktiga vid iföran-
det af ofvanstående annons. Vi tillskrefvo några pålitliga personer i Colorado,
hvilka emedan de äro på platsen böra kända till Lucania-företaget och dess
styrelse. De erhållna svaren voro högligen tillfredsställande. Företaget vits-
ordas kraftigt af alla vi tillskrefvo, och likaså af en bok, som nyligen utgifs
just för att varna publiken för bedrägliga företag. Från allt hvad vi kunnat
finna är företaget sådant, som annonsen säger det vara, och kanske bättre.
Den kännedom vi äga om bolagets representant i östern, herr L. G. Grey, ger
oss anledning tro honom vara en fullkomligt ärlig och skicklig gentleman.

Vårt råd är: **Undersök först och handla sedan.**

COLUMBIAS UTGIFVARE.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—BESÖK—

H. ERICHSON
MOSCOW, IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO.

Moscow Nurseries

Home Grown Fruit Trees Are the Best.

We have the finest lot of trees ever grown.

Send in your orders by mail.

MOSCOW NURSERIES,

F. L. WHITE, PROP. Moscow, IDAHO

H. P. EGGAN, Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STOVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,

"Your character excepted."

at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, IDAHO.

"Den som spar, han har." Spara 10-centaren, och dollarn är Er. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO.'S sparbanksafdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom

SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Will E. Wallace

JUVELERARE och

....OPTIKUS....

Spicer Block. - Moscow, Idaho.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

Candies, Ice Cream and Soft Drinks

MOSCOW, IDAHO.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl sorterad

Köttthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för biiff
fräsch, färskt och fjäderlä.

R. HODGINS, Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.

Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

E. C. Lloyd,

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho

Augustana och Augustana Journal
kostar endast \$2.00 pr år.

Issued the 15th every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.

Salusin

botar Reumatism, Sciatica, Gout,
Malaria, Blodförgiftning,
Hämorrojder och Hudsjukdomar.

SALUSIN är ett giftfritt medel, som hastigt upptages af blodet och renar detsamma från bakterier (germs) och andra giftiga ämnen. Salusin kostar \$1.00 flaskan, tre flaskor \$2.50, och sändes fraktfritt till alla, som insända detta pris.

"Jag har en längre tid lidit af reumatism (gout) och till följd häraf varit mycket svullen i fötterna och fotlederna. Tidlids kunde jag ej sofva om nätterna, och mina svåra plågor gjorde mig mycket nervös. Jag läste om Salusin i en tidning och eftersände genast en flaska. Efter

att hafva använt Salusin några dagar försvann värken, jag började genast sofva godt, svullnaden aftog efter dag efter dag, och skinet fick så smärningom sitt naturliga utseende."

NILS ANDERSON, 363 N. State Street, Chicago, Ill.

THE SALUSIN INHALER är den lämpligaste apparat för inandning af Salusin. Sålunda använd botar Salusin Astma, Bronchitis och Katarr. The inhaler kostar \$1.00, en inhaler och en flaska Salusin \$1.50, och sändes fraktfritt.

THE SALUSIN TABLETS äro ett behagligt medel för Förstopning och Lefversjukdomar och verka utan att försorsaka smärta samt utan att försvaga magen och tarmkanalen. Pris 25 och 50 cts., porto fritt.

Agenter önskas. Skrif efter andra intyg.